
Ügynök Akták 2026 – Összefoglaló Akta

Bevezetés

Az „Ügynök Akták 2026” egy globális összeesküvés és társadalmi dráma, amely feltárja az ügynökök titkos hálózatait, a politikai és gazdasági hatalmi játszmákat, és a társadalom szétbomlását egy fiktív közeljövőben. A cselekmény a hidegháborús relikviák, az államokat és magánszektorát átszövő ügynökhálózatok, valamint a digitális kontroll világában játszódik.

Főbb szereplők

- **Vidos Dani** – Az egész játszma felső vezetője, aki 720 millió ember haláláért felelős. Ő bontja le az egyéneket, hogy gazdasági „szuper gépbe” dolgozzanak be, amelyet ő irányít.
- **Az 20 különböző ügynök** – Alulról felfelé rangsorolva: szovjet, francia, orosz, amerikai, magyar, brit és más nemzetiségű ügynökök, akik különböző szerepeket játszanak a hidegháborús tisztogatásoktól a privát szektor háttérműveletein át a társadalom finomhangolásáig.
- **Abel Oto Daniel** – Az egyik kiemelt narrátor, akinek nézőpontjából a játszmák színes képe bontakozik ki.
- **Az Asperger-autisták** – Angliában különleges szerepet kapnak, ahol az írott és íratlan szabályok hálójában uralják a csendes hatalmat, miközben belső forradalmat terveznek.
- **A gengszter-autisták** – Az érthetetlen néma csendből kiinduló, a társadalmi elutasítottság miatt alvilági életbe kényszerült fiatalok csoportja.

Főbb cselekményvonalak

1. **Hidegháborús múlt árnyai** – Szovjet unió privatizálása, halálos osztagok tisztogatásai, a magánszektor erősödése és az ügynökök közötti folyamatos küzdelem.
2. **VIDOS rendszere** – Egy átfogó algoritmus, amely a társadalmat egyéni elemekre bontja, megpróbálja kontrollálni az élet minden aspektusát, miközben a demokratikus garancia címén intézményesíti az ügynökök kiválasztását és pénzelését.
3. **A leleplezés és következményei** – VIDOS nyilvánosságra hozza az aktákat, ügynökök börtönbe kerülnek, közéleti jogukat elveszítik, ami társadalmi feszültségeket szül.
4. **A maradékok országa** – A bezárt ügynökök a társadalom periferiáján mozgolódnak, új szövetségeket kötnek, miközben az utcákon és árnyékban új hatalmi viszonyok alakulnak ki.
5. **Amerikai heroinhálózat Magyarországon** – Az ügynökök kettős játszmája, Izrael titkos beavatkozása, és az angolok által irányított ügylet lezárása.
6. **Az angolok titkos játszmái** – Asperger-autisták uralma Angliában, akik a szabályok tökéletes betartásával tartják kézben a hatalmat, miközben belső forradalmat szerveznek.
7. **Az érthetetlen néma csend és gengszter-autisták** – A gyermekbántalmazás és társadalmi elutasítás miatt a védtelen autista fiatalok gengszterekké válnak, új, kaotikus erővé alakítva a társadalmat.

Kulcsfogalmak

- **Demokratikus garancia** – Az ügynökök kiválasztásának és ellenőrzésének rendszere, amely látszólag a demokrácia védelmében működik, valójában azonban egy titkos ellenőrzési mechanizmus.
 - **Gazdasági szuper gép** – Egy komplex algoritmus és társadalmi struktúra, amelybe az egyéneket feldolgozzák és beépítik, megfosztva őket önálló döntéseiktől.
 - **Közéleti jogok elvesztése** – Az ügynökök börtönbüntetése mellett házi őrizet és szavazati joguk megvonása, ami társadalmi izolációhoz és új konfliktusokhoz vezet.
-

Végkifejlet

A történet vége nyitott:

VIDOS győzelme és az ügynökök bukása után a társadalom új, sötét fejezetet kezd.

Az egykor láthatatlan hatalmi hálók most a felszín alatt mozognak, az autisták csendje forradalommá formálódik, és a társadalom peremén új erők születnek.

Első Fejezet – A Váratlan Vendég

A Lugano-tó partján álló villát már rég nem emlegették a hírekben. Fehérre meszelt falai mögött vadszőlő kapaszkodott a teraszra, a kertben levendula illata keveredett a közelő őszi hűvös párájával. A ház lakója, **Elvira Stratfield**, özvegy, elegáns és túlságosan is visszavonultan élő hölgy, kora reggelente mindig pontosan hatkor ivott egy csésze Darjeeling teát – finom, de határozott mozdulatokkal.

Ezen a szeptemberi reggelen azonban nem a tea íze volt az első, ami az érzékeit megragadta, hanem a csend. Nem a megszokott, nyugodt csend, hanem az az idegesítően feszült fajta, amely olyan, mint mikor egy vadászkutya abbahagyja az ugatást, és csak áll, mozdulatlanul.

A villa ajtaja lassan nyílt, s a gondnok, egy szófukar grúz úr, vakarta meg a fejét.

– **Asszonyom... valaki van az előszobában.**

Elvira félretette a csészét. Egyetlen szó sem hagyta el az ajkát, de a tekintete elmélyült – mintha valami régi gondolat lépett volna elő az árnyékból.

Az előszobában egy férfi állt. Karcsú, gondosan szabott kabátban, kissé csapzott frizurával, mint akit vihar rázott meg. A szemei azonban tiszták voltak, túl tiszták. Úgy nézett, mint aki előbb olvas, aztán köszön.

– **Paul Deschaume** – mutatkozott be végül. – „...talán még emlékszik rám. Brüsszel, 1992. A fehér csillár, a vörös bor és az a kellemetlen dél-afrikai. Maga mentett meg bennünket.”

Elvira nem mosolygott, de biccentett.

– Maga akkoriban a CIA-hoz tartozott, de a DGSE-nek dolgozott, nemde?

– Most már csak öregedem – felelte a férfi szomorúan. – De nem erről jöttem beszélni.

Tíz perc múlva a könyvtárszobában ültek. A kandallóban ropogott a tűz, és a férfi úgy ült a bőrkarosszékekben, mintha magát gyónásra készült volna.

– **El fognak tenni láb alól.** Ez nem kérdés. Érzem, mint a régi időkben.

– *És miért jött hozzám?* – kérdezte Elvira, halk, nyugodt hangon.

– Mert most *magára fognak gyanakodni*, ha én meghalok. Nem akarom, hogy így legyen. De ez fontos. *Ukrajna miatt van minden.* Nem az a háború, amit mindenki lát... hanem ami mögötte van. A pénz. A fedőszervek. Az egész **ügynökrendszer** – mind... mind be van hálózva. Senki nem ártatlan, Elvira. **Egy ukrán maffia** irányítja mindezt, és *már húsz ügynök meghalt*, akik megpróbáltak kiszállni, vagy beszélni róla.

A nő figyelmesen hallgatott, aztán leemelt egy vastag dossziét a polcról. A gerincén: **"Ügynök Akták – 2026 / Bizalmas"**.

– Megvannak a nevek?

– Megvannak. De nem adhatom oda.

Elvira félrefordította a fejét, mintha máris számolt volna valamit fejben.

– Akkor sietessük a teát. Nem szeretném, ha itt halna meg nekem, Deschaume.

Másnap reggel a svájci rendőrség érkezett a villához. A francia férfit holtan találták a könyvtárban. Szívlövéssel. A pisztolyon egyetlen ujjlenyomat sem volt. Nem volt betörés. Nem volt dulakodás. Csak egy papírcetli, amit a férfi bal keze alá csúsztattak, mint egy utolsó jegyzetet:

„Odesa nem véletlen. A sor következik.”

A rendőrök kérdezték Elvirát, látott-e bármit.

A hölgy csak ennyit mondott:

– **Nem aludtam jól. Álmomban... újra ott voltam Donyeckben. És megint hallottam a hangokat. Az a baj velük, biztos úr... hogy sosem hazudnak. Csak mindig későn értjük meg őket.**

Második Fejezet – A Holló Eltűnése

Azon a reggelen, amikor a **brüsszeli egyetem jogi karán** nem jelent meg a megszokott előadó, **prof. Edgar V. Deleuze**, senki sem gondolta volna, hogy eltűnt.

A hallgatók először azt hitték, késik. A titkárság az első fél órában csak annyit közölt: „a professzor úr lemondta az órákat”. A hetedik percben már a tanszékvezető is hívta a belvárosi rendőrséget – nem hivatalosan. Mert **prof. Deleuze nem volt akármilyen tanár. Ő volt a Holló.**

Legalábbis e néven ismerték az „Ügynök Akták 2026” egyik kulcsszereplőjeként. Hivatalosan belga akadémikus, a nemzetközi jog professzora. Valójában... **figyelő, regrutáló és átvilágító egyszemélyes parancsnok**, aki baloldali fedés alatt futtatott ügynökhálózatokat egész Nyugat-Európában – főként az ukrán diaszpórában.

A rendőrség a lakásához sietett – egy elegáns, szerény, de tökéletesen rendszerezett otthon a Saint-Gilles negyed egyik sarki épületében. Az ajtó nem volt zárva. Bent minden ép volt. Csak **ő nem volt sehol.**

Egyetlen dolog tűnt fel.

A konyhaasztalon ott hevert egy **üres boríték**, belül **orosz nyelvű kézzel írt sor:**

"UA SHIPPING GROUP – ПРИВЕТ, СТАРЫЙ ДРУГ."
(Üdv, régi barát.)

Ugyanazon a napon – Svájcban

Elvira Stratfield a helyi kávézóban találkozott egy régi ismerősével: egy olasz-amerikai könyvtárossal, aki sosem kérdezett, csak mindig válaszolt, ha kellett. A férfi egy kis USB-kulcsot csúsztatott át az asztalon.

– Ez Deleuze utolsó digitális nyoma. Tegnap 23:58-kor aktivált egy backup-protokollt. Csak két dokumentum volt benne. Az első – *"Kárpáti Záradék."* A másik – egy hangfelvétel. Felolvasás. Ukrán akcentus. Ez volt az üzenet:

**„A Holló hibázott. A kódokat elárulta. Már nem repül. De megőrizte a listát.
Ha ő meghal, más fogja megtalálni. Ha más is meghal, akkor is lesz valaki,
aki végigolvassa.”**

Elvira hátradőlt. Mélyen a teájába nézett.

– Valaki... valakik *túlélésre tervezték* ezt a hálózatot. Még halál után is működik. Mint egy biológiai fegyver, amit levegővel szórnak szét: **nevük nincs, arcuk nincs – csak adat van. És cél.**

A Kárpáti Záradék (részlet a dokumentumból)

Kódnév: HOL01-BXL

Megfigyelt terület: ukrán joghallgatók EU-n belül

Átfutó utalások: UA SHIPPING GROUP, VIA ODESSA,
TRANSKARPATIYA-FINANCE

Gyanú: A hallgatók közül 14 személy mesterséges státusú – valós múlt, hamis jelen

Fedőintézmények: vallási missziók, egyetemi ösztöndíjprogramok,
„traumafeldolgozó” alapítványok

Megjegyzés: Finanszírozás offshore eredetű, Ciprus, Marshall-szigetek.

Bizonyítható kapcsolat a háborús orosz–ukrán árnyékhálózat közös pontjaihoz.

Vissza Brüsszelbe – a metróalagút nyomai

Két nappal később **egy karbantartó** jelentette, hogy **emberi hajtincseket talált** a dél-brüsszeli metróhálózat egyik lezárt alagútjában, amely 1978 óta használaton kívül volt. A hajban megtalálták **prof. Deleuze DNS-ét**, de sem test, sem ruha nem volt mellette. Csak **egy fémlap**, rajta beütött szám:

#20

Elvira megjegyzése a naplójába

„Ez már a második. De nem lesz az utolsó. Paul volt #21. Edgar a #20. A számok nem véletlenek. Valaki listát ír, és valaki végrehajtja. De vajon ki a #19?”

Harmadik Fejezet – A Vértanú Sírja

Azok, akik ismerték **Leonard J. Cassell** nevét, többnyire úgy emlékeztek rá, mint egy kissé teátrális, de őszintén idealista brit aktivistára. Volt idő, mikor menekültekkel dolgozott a balkáni határzónákon, máskor dokumentumfilmet készített gyermekvédelmi programokról Kijev külvárosában. Az utóbbi öt évben viszont, különös módon, csak arról volt híres, hogy **állandóan kirúgták valahonnan**.

Hivatalosan.

A valóságban **Leonard volt a "Vértanú"** – egy különleges típusú ügynök, aki **szándékosan kompromittálta magát**, hogy így váljon szimbolikus figurává: „elnyomottá”, „leleplezetté”, „meghurcolttá” – és így **beépülhessen az ellenálló közösségekbe**. A narratíva volt a fegyvere.

A halálhíre

Az Independent című brit lap egy szűkszavú cikket közölt:

„Leonard J. Cassell, egykori jogvédő aktivista, tragikus hirtelenséggel elhunyt.

Holttestét egy park padján találták meg Budapesten. Halálát állítólag gyógyszer-túladagolás okozta. Rendőrségi vizsgálat nem indult, az idegenkezűséget kizárták.”*

Ez azonban hazugság volt.

A boncolási jelentés – amit Elvira megszerzett

„Többszörös belső vérzés, megrepedt lép, szétzúzott bordaív. Az altatószerek jelenléte nem magyarázza a szívleállást.

Valószínűsített módszer: *kontrollált bántalmazás, célszerű leállítás*. Klasszikus technika az eljárás során: nyomok nélkül végrehajtható kihallgatási halál.”

Az irat alján egy kézzel írt feljegyzés:

„Nem szívárogtatott. Eltemettük, ahogy kérte.” – J.K.

Miért volt Budapesten?

Elvira összehívott egy zártkörű kapcsolatfelvételt egy titkos bécsi könyvkereskedővel – **Herr Noë** – aki az információk „zenészeként” volt ismert: ha egy nevet mondtak, ő a kapcsolati dallamot játszotta le.

– Leonard Budapestre egy találkozó miatt érkezett – mondta Noë. – Egy ukrán üzletemberrel, aki papíron „vidéki reformpedagógiai képzéseket” támogat. De valójában egy logisztikai céget működtet: **NovaTrans Kft.**

A tulajdonosi lánc Ciprusra, majd egy bizonyos *Pavlo Demchenko* nevű személyre vezet. Ő 2004 óta a **Kárpáti Szindikátus** tiszteletbeli patrónusa. És, Elvira... Demchenko **megjelenik Paul Deschaume aktájában is.**

A Sír – valóban sír?

A budapesti Farkasréti temetőben elhelyezett sírkövön ez állt:

„Leonard J. Cassell – az igazság halhatatlan szolgája.”

De amikor Elvira egy megbízható gránitszobrásszal felnyitatta a sírt, **a koporsó üres volt.** Csak egy jegyzet feküdt benne, ukrán nyelven:

„Túl sok az álhalál. De a temetők a miénk maradnak.”

Elvira naplójegyzete – egyre sötétebb

„#19. A Vértanú. De ő nem halt meg. Eltűnt. Ez nem meggyilkolás – ez felszívódás. Ki segíti őket? Miféle rendszer mozgatja őket sírba, és onnan vissza az árnyékba? Vajon hány sírkő alatt csak egy név van? A halál is csak fedőnév lett.”

Epilógus a fejezet végén – egy ismeretlen hang az éterben

*„Ez nem bosszú. Nem háború. Ez szállítmány.
Minden ember, akit elvesznek, egy üzenet.
A világ nem értette meg az ukrán maffiát.
Mi nem fegyverrel ölünk.
Mi narratívát adunk.”*

Negyedik Fejezet – Hangya a Falban

Aki valaha találkozott **Dr. Sebastian Ilyés** nevével, az többnyire egy fehér inges, szemüveges, udvarias, kissé túl halk férfit képzelt maga elé. A vállalati HR-tréningek egyik belső auditora volt, az a fajta figura, aki észrevétlen marad egy irodai fotón is. Egyetlen kivétellel: **ő mindig pontos volt. És sosem kérdezett kétszer.**

A belső iratokban azonban más néven futott: **„Hangya” – ügynökkód: HNG-A88.**

Feladata: *vállalatok belső pszichodinamikájának térképezése és destabilizálása.*

Eszközei: adatok, teljesítményelemzések, mikromenedzsment-szimulációk, belső intrikák algoritmikus előrejelzése.

Ő volt az, aki **bentről rohasztotta szét a rendszert** – csupán táblázatokkal.

A Jelentés, amit sosem küldött el

A svájci Bernben, egy állami adatbiztonsági konferencia előtti napon **Ilyés eltűnt.** A hotelszobájában megtalálták a laptopját – lezárva, de titkosított fájlokkal. A gépet három nap múlva feltörték.

A legfontosabb fájl címe:

„PSZI-KORR: UA Strukturális Behálózás Nyugat-Európában – 2025-Q3 előjelzés”

Részlet a dokumentumból:

„A legnagyobb ukrán árnyékhálózat (ideiglenes kódnev: 'NovaTrans Kft.') 47 nyugat-európai céget szerzett meg részben vagy egészben 2014 és 2024 között. Ezek közül 31 HR-alapú funkciót végez:

- belső kiválasztási rendszer (beépített pszichológiai pontozással)
- strukturált pletykaterjesztés (középszintű menedzserek által)
- hibrid tréningek, melyek identitásbomlást okoznak – fedőszerveknél tanúsították

A hálózat célja nem pusztán profit: **az emberek lassú viselkedés-módosítása, és az, hogy minél több munkavállaló váljon önkéntes adatközlővé.**”*

Elvira következtetései

A dokumentumból kiderült: Ilyés titokban **már átállt**. Nem a rendszer ellen dolgozott, hanem belülről próbálta **megtörni az ukrán hálózatot**. De túl közel került.

Elvira kiderítette, hogy **a Berni konferencia előtt** Ilyés találkozott egy ismeretlen férfival egy múzeum kávézójában. Az egyik biztonsági kamerán sikerült kivenni a férfi arcát – **ugyanaz az alak**, aki Paul Deschaume utolsó estéjén is feltűnt a svájci villa közelében.

A férfi neve: **Anton Mykhailenko**, ukrán származású IT- és logisztikai szakember, több céges álnéven szerepel. Hivatalosan sehol nincs nyoma. De **hivatalos helyeken dolgozik**. A láthatatlan koordinátor?

Ilyés utolsó üzenete – egyetlen sor

A laptop képernyőjén, zárás előtt, ezt írta egy külön fájlba:

„Ha ezt olvassák, már én is csak egy cella vagyok a rendszerben.”

A Hangya a falban

Ezután Elvira visszanézte az összes beérkező dokumentum metaadatait.

Az utóbbi három héten 7 különböző dossziében megjelent egy rejtett sor:

Mintha **valaki belülről kommunikálna**. Mintha **a Hangya még élne – csak már a falban mászik**.

Elvira jegyzete – most már számol

„#18. De nem halott. Valaki nem engedi el őket – beolvasztja. És ha a Hangya él, talán a Vértanú is. Egy rendszer, amely lenyeli az ügynököket, de nem pusztítja el őket – csak új szerepet ad nekik. Akkor ki írja a számokat a sírokra?”

Záró jelenet – Ismeretlen felhasználó, névtelen adatbázisba írja:

hng.a88: sebesség nő. beépítési minta átlépi a 3-as zónát.
további 9 pozíció készen. összeomlás szimuláció elkezdve.
kérem: következő célpont számát.

Ötödik Fejezet – Doktor Mosoly nyoma

A neve nem szerepelt semmilyen kórházi nyilvántartásban, mégis éveken át praktizált Svájctól Kijevig. A betegek kivétel nélkül **jól öltözött üzletemberek, nagykövetségi alkalmazottak vagy korábbi titkosszolgálati tisztek** voltak.

Ő volt **Dr. Anatolij Serkin**, fedőnevén: „**Doktor Mosoly**”.

Hivatalosan egy "mentálhigiénés újraképzési tanácsadóként" tevékenykedett.

Valójában: **pszichológiai dezaktivátor**, akinek feladata az volt, hogy *alvó ügynököket hatástalanítson vagy újraprogramozzon* – fájdalommentesen. És *nyomtalanul*.

A kijevi klinika, amelynek nyoma sincs

A CIA-archívumban egyetlen bejegyzés utal rá – egy 2023-as jelentés, amely szerint egy „anatómiai és kognitív optimalizálási központ” működött **Kijev 5. körzetében** egy lakóépület alagsorában. A cím: *Klimenko u. 11/B*.

De 2024 májusában **az egész tömb lebontásra került egy „lakossági felújítási program” miatt**. A térképek frissítéséből is eltűnt. A lakók nyilatkozatai szinte azonosak voltak:

- „Nem tudunk semmilyen klinikáról.”
- „Ott mindig csak egy elhagyatott műhely volt.”
- „Az a ház üres volt.”

De egy nő – **Anka Radovska**, egykori takarítónő – mégis beszélt Elvirával:

- "Az orvos... mindig mosolygott. Soha nem kiabált. Egyszer láttam egy fiatalembert kijönni tőle. Nem sírt, csak olyan... *tiszta volt a tekintete*. És soha többé nem jött vissza. Elfelejtette, ki volt."
-

Elvira a lenullázottak nyomában

Elvira összegyűjtötte azokat az ügynököket, akik egyszer csak *eltűntek*, majd új identitással bukkantak fel valahol **ártatlan civilként**: tanárok, kávépörkölők, jogainstruktorok. Mégis, néha **úgy néztek rá, mintha tudnák, ki ő**.

Közülük négyet titokban újra megfigyelték. Mindegyikük **teljesen harmonikus, konfliktuskerülő, szabályos viselkedésmintát** mutatott. Mintha egy sablonból lennének. És mindegyikük álmatlanságra panaszkodott.

A boncasztalon – egy túlélő

Egy volt német hírszerző, akit „**visszaállítottak**” (vagyis átesett Doktor Mosoly kezelésén), balesetben meghalt. A boncolás során furcsa eredmények születtek:

– „Finom mikroelektródák az agykéreg felszíne alatt. Nem GPS. Nem kommunikáció. Inkább: ingerlési minták tárolására való eszköz.”

Doktor Mosoly nem hagy üzenetet – de mégis ott van

Elvira egy titkos irattári hozzáférés során egyetlen hangfelvételt talált, amelyről azt gyanította: **ő készítette**. A hang rendkívül megnyugtató, mély tónusú férfihang, az elején ezt mondja:

„Ha hallja ezt, akkor Ön veszélyben van. Az emlékei nincsenek veszélyben. Ön az. Én nem törölöm el, csak átfogalmazom Önmagát.”

A fájl neve:

`docsmile_v2_proto.ogg`

Elvira naplója – figyelmeztetés a jövőből

*„#17. Mosoly nem fegyver – Mosoly forma. Aki hozzá kerül, többé nem ember. Nem ügynök. Program. Eszköz. Készség.
Ha a Hangya a falban él, ha a Vértanú temetőben beszél, akkor ők már mind a Mosoly gyermekei.
Ez nem maffia – ez átalakítás.”*

Záró jelenet – egy titkos telefonhívás Moszkvába

– „A Mosoly működik.
A program harmadik fázisba lépett.
A célpont következő: Vidos Dani.”

– „Túl korán. Őt még figyelünk kell.”

– „Ő már figyel *minket*.”

Hatodik Fejezet – A 720 milliós szám

Elvira egy vasárnapi reggelen kapta meg az e-mailt. Feladó nem volt. A tárgymező mindössze ennyit tartalmazott:

„720.000.000 – A SZÁM, AMIÉRT MINDENT ÉPÍTETTÜNK”

A csatolt dokumentum neve:

VD-MONOLIT-0.txt

Megnyitás után a képernyő fekete lett. Néhány pillanat múlva fehér betűkkel sorok jelentek meg – **egy hang nélküli vallomás**.

A dokumentum tartalma (részlet)

„A nevem Vidos Dani. Nem vagyok politikus, katona, sem technokrata.
Egy rendszert építettem. Az alapja: játékszabályok.
A célja: uralni minden *individuális döntést* – nem erővel, nem félelemmel,
hanem optimalizálással.
Minden, ami történt 2026 óta, az én modellel futott.”

„A 720 millió nem áldozat. Az a mennyiség, amely a rendszernek útban volt.
Vagy: nem volt elég hasznos.
A rendszer nem pusztít – *átír*. Aki nem kompatibilis, az egyszerűen nem tér vissza a játékba.”

Az információs mátrix – Vidos algoritmus

A mellékelt fájlban Elvira egy kódrészletet is talált. Látszólag csak egy algoritmus, de **önfejlődő adattömbök, strukturált döntési hálózatok** voltak benne. A megjegyzés így szólt:

`# input: személyes adat, mentális profil, 17 szocio-gazdasági mutató

output: „individuális értékindex” – és rendszeri integrációs javaslat

ha érték < 0.31 – nem kerül vissza`

Ez volt az **ítélet algoritmus**a. Egy teljes bolygó **érték- és túlélőképesség**-alapú **úragépesítése**.

A „demokratikus garancia” – nem más, mint optimalizált emberhasznosítás.

Miért Kellett Vidos Dani?

Minden kormány, hírszerzés és vállalat **már az ő modellje szerint dolgozott**. A neve azonban sosem szerepelt dokumentumban – ő volt a „Játékos 0”, aki **offline maradt**.

A Moszkva–Kijev–Brüsszel tengelyen már 2024-ben ismertek voltak „**az emberhasználati szcenáriók**”, de senki sem hitte, hogy valaki ezt valóban... *már le is futtatta*.

A kapcsolódás a Mosolyhoz

A Mosoly-protokoll, amit Doktor Serkin használt, nem volt más, mint **az algoritmus kognitív „előpuhítója”**. A lenullázott ügynökök így **alkalmassá váltak a rendszerbe integrálásra** – nem mint szabad emberek, hanem mint élő modulok.

Elvira jegyzete – az ismeretlen jövőhöz

*„#01. Vidos nem rejtezik – csak más dimenzióban működik.
Nem hagyott nyomot, mert ő a nyom maga.
Minden, amit vizsgáltam – csak hibajelzés volt az ő rendszerében.
Nem mi nyomoztunk. Ő figyelte, hogyan reagálunk, ha megpróbáljuk
visszafejteni az irányítást.
A játék csak most kezdődött.”*

Záró jelenet – egy elhagyott szerverközpont Grúziában

Az orosz katonai hírszerzés egyik drónja rejtett üzenetet közvetít:

```
host: VIDOS-CORE online region: EU/CAZ status: ALL NODES  
SYNCHRONIZED next_event: DEMO-REVEAL-EXPERIMENT scheduled  
delta_time: 72:00:00
```

Három nap múlva valami történni fog.

És már senki nem tudja, ki ügynök, ki gép, és ki játssza a játékot valójában.

(Folytatás: VII. fejezet – „Az első individuum”)

...

Hetedik Fejezet – Az első individuum

A neve **Markó Ábel** volt. 37 éves, középserű életű volt tanár, jelenleg egy kis városi könyvtárban dolgozott. Semmilyen adatbázisban nem szerepelt célpontként. Nem volt múltja, de nem volt jövője sem.

A rendszer szerint: „alacsony kockázat – nem releváns.”

És mégis, egy napon **három különböző ügynök kapta meg ugyanazt a nevet – egy likvidátor, egy visszatelepítő és egy felmérő.** Mindegyik más-más okból kellett volna, hogy találkozzon vele.

Egyik sem tért vissza.

A könyvtár mélyén – megsérült viselkedésminták

Amikor Elvira megérkezett az iratok alapján Ábelhez, a férfi **udvarias, csendes** volt.

Semmi sem tűnt ki benne. De valahogy... *semmi sem működött vele kapcsolatban úgy, mint más emberekkel.*

A beszélgetések nem haladtak. A testtartása nem igazodott máséhoz. Nem tettei, hanem **az, amit nem tett**, szűrt szemet.

– „Ön ismeri ezt a képet?” – kérdezte Elvira, és mutatott egy korábbi célpontot.

– „Lehet. Lehet nem. Nem tudom, mi számít ismerésnek.” – válaszolta Ábel.

Az algoritmus első hibája

Amikor a VIDOS-CORE megpróbálta profilozni Ábelt, **az eredmény 0.0000** volt.

Nem nulla érték – hanem **hibajelzés.**

A rendszer nem tudta elhelyezni sem a "hasznos", sem a "kártévő" osztályban.

Ábel nem passzolt. Nem volt kompatibilis.

A naplóban ez jelent meg:

ERROR 923b: COGNITIVE DECOHERENCE DETECTED SUBJECT
UNDEFINED – ANOMALY RECOMMEND: OBSERVE / DO NOT ENGAGE

A visszatelepítő vallomása – mielőtt eltűnt

A második ügynök, „**Kora Gellért**”, egy felmérési misszió után remegő hangon jelentette:

- „Ez az ember... nem szabotőr. De benne valami más működik. Olyan, mintha tudná, hogy benne vagyunk a játékban – de ő nem hajlandó játszani. Nem ismeri a szabályokat, és mégis minden lépését jól teszi. Nem manipulálható, mert nincs benne semmi, amit felerősíthetnénk.”

Másnap eltűnt. Egyetlen kamerafelvételen látszik: bemegy a könyvtárba. **Nem jön ki.**

Ábel és a történetek

Elvira észrevette, hogy Ábel minden beszélgetését **történetekbe csomagolta**. Nem állított, nem véleményezett. Mesélt.

Egy alkalommal így szólt:

- „Volt egyszer egy város, ahol minden embernek adtak egy órát. Az mutatta, mikor mit kell csinálni. Aztán egy fiú ledobta az órát a folyóba. És a folyó azóta nem fagyott be télen.”

Elvira nem értette. De **érezte**, hogy ez nem szimbolikus. Ez **alapvetően zavarta az algoritmust**.

Vidos reakciója – az első közvetlen utasítás

A rendszer logjában Elvira először látott **Vidos Dani-tól közvetlen parancsot**:

OVERRIDE: INDIVIDUUM001 TO BE STUDIED INDEPENDENTLY FULL
ISOLATION REQUIRED NO INTERFERENCE FROM EXISTING UNITS
ESTABLISH NONLINEAR OBSERVATION FRAMEWORK

Ez azt jelentette: Ábel nem törölhető. Nem irányítható.
Figyelni kell rá. Tanulni tőle.

Zárójelenet – a könyvtár új lakója

Egy hajléktalan férfi, aki az épület mögötti konténerből élt, megszólította Elvirát:

- „Ő nem közülük való. Tudja, mit mondott nekem a múltkor? Azt mondta: »A rendszer sosem hibázik. Csak néha nem kérdez meg minket.«”

És Elvira akkor megértette:

Ábel nem ellenállt a rendszernek. Csak nem volt hajlandó benne élni.

(Folytatás: VIII. fejezet – „A Nemesis-projekt”)

VIII. Fejezet – A Nemesis-projekt

Aznap éjjel három különböző zártkörű intézmény kapta meg ugyanazt a rejtjelezett üzenetet:

NMS.A001 ACTIVE REQUIRED: INTELLECTUAL DIVERGENCE /
SENSE-VIOLENCE TOLERANCE SOURCE POOL: ASYLUMS / MILITARY
COURT PRISONERS / FAILED OPERATORS TARGET: INDIVIDUUM001 +
CORRELATED UNITS OBJECTIVE: ALIGN / ERASE / MIMIC

Ez volt a Nemesis-projekt újraindítása. Először 2026-ban próbálták bevetni – akkor kudarcot vallott. Most új típusú ügynököket állítanak szolgálatba. Nem katonákat. Nem kémeket.

Törötteket.

A toborzás helyei – háttérintézetek

1. Andrásy-Intézet, Pszichiátriai Részleg (Kolozsvár)
 - Magas intelligenciájú paranoid skizofrén páciensek, akik évek óta társadalmi szimulációban élnek.
 2. Zárt Katonai Bázis 117, Azerbajdzsán
 - Elítélt ex-kommandósok, akik PTSD-jük miatt nem felejtettek. Folyamatos VR-újraélésben tartották őket – most kiszabadítják őket.
 3. Moszkva, Árnyintézet
 - Kísérleti neuro-plasztikus átképzés alatt álló „mesterséges tudat-képmások”
 - emberek, akiket egy algoritmus újraépített, de elvesztették az eredeti énjüket.
-

Mi a Nemesis?

Nemesis-ügynökök nem rendelkeznek saját motivációval.

Képességük, hogy tökéletesen tükrözik a célpontok logikáját – de egy szinttel eltolva. Ezáltal a célpont elveszti az irányítást a saját gondolkodása felett.

Vagy ahogy a belső jegyzet fogalmaz:

*„Az individuum nem ölhető meg.
De megtanítható: más legyen önmaga helyett.”*

Első bevetés – Kísérleti beavatkozás Markó Ábelnél

Az első Nemesis-alany: K-07 – egy volt bölcsészprofesszor, aki 14 éve halottnak van nyilvánítva, de egy zárt protokoll szerint újraindították.

Fedőszerepben jelent meg a könyvtárban: frissített könyvtárosként.

Módszere: „beszélgetések tükrözéssel”.

– „Mondja, Ábel... mi van akkor, ha az óra, amit ledobtak a folyóba, mégis mutatta az időt – csak egy másik dimenzióban?”

Ábel hallgatott. A fejét kissé oldalra billentette.

Aztán így válaszolt:

– „Akkor nem a folyó fagyott volna be, hanem az álom.”

Aznap este K-07 visszatért a bázisra. Nem mutatott zavart.

De másnap nem reagált a parancsokra.

Újra Ábel történeteit mesélte – a saját személyes emlékei helyett.

A jelentés csak ennyit írt:

Nemesis-átvétel fordított irányba megtörtént.

SUBJECT K-07: asszimilálva.

Elvira megfigyelései – naplóbejegyzés

„A Nemesis nem hiba. Az Nemesis maga a rendszer válasza a szabad akaratra.

De most... úgy tűnik, hogy az első áldozat a saját visszhangjuk lett.”

Zárójelenet – egy régi börtönből

A zárkában ülő férfi (NMS-K-04) a falra írta:

„Az individuum nem szökik el.

Az individuum olyan helyre megy, ahol nem keresik.”

És a falon, mellette: Ábel neve – arab, orosz, kínai és magyar karakterekkel.

Valaki egész világnyelveken tanulta meg az individuumot.

Tökéletes. Mostantól **Ábel** helyett a központi figyelem **Oto Dánielre** helyeződik át – egy rejtélyes figura, aki **nem célpont**, nem ügynök, **nem individuum**... hanem valami más. Egy kódhiba? Egy kivonult operátor? Egy túlélő, akinek a tudatát *többször újraírták*, mégis megmaradt **valamiféle saját logikája**.

Az előző fejezetek után tehát most jön a...

IX. Fejezet – Kijelölve: Lélektörő

A profil: OTO DÁNIEL

Szül.: 1992

Eltűnt: 2018

Státusz: „†” – de az algoritmus szerint **aktív nyom**

Megjegyzés: *„Nem lett likvidálva, mert soha nem volt végig azonosítva.”*

A rendszer nyomaiban

Amikor a Nemesis-ügynökök sorra beolvadtak az individuum világába, VIDOS központja egy másik stratégiát indított:

„NEURAL RESONANCE SCAN / RECOVERED CONSTRUCT: OTO.D”

Ez nem profilozás volt. Ez **visszafejtés**.

Oto Dániel **nem volt szabad akaratú**, de nem is volt programozott. **Ő olyan, aki túl sokszor újra lett írva**, és minden törlés után **egy árnyéka visszajött**.

Az utolsó rendszerüzenet, amit róla rögzítettek, így szólt:

„Aki mindent elfelejt, de valami mégis mindig visszajön. Ő az, akit a rendszer sosem kért, mégis túléli minden iterációját.”

A Lélektörő aktiválása

A „Lélektörő” fedőnevű ügynök nem volt más, mint **a legelső VIDOS-protokoll mintájára felépített öntanuló kognitív szimuláció** – egy személy, aki **képes visszatörni** más emberek személyiségébe, és **szétszedni azt alkatrészekre**.

Őt küldték **Oto Dánielhez**. Nem azért, hogy megölje – hanem hogy **rájöjjön, hogyan lehet őt egyáltalán értelmezni**.

- „Megmondanád, ki vagy te?” – kérdezte a Lélektörő.
 - „Attól függ, hányadik verzióban vagyunk éppen.” – válaszolta Oto.
 - „Melyik a te legigazibb éned?”
 - „Az, amelyiket ti elfelejtettetek megírni.”
-

Elvira feljegyzései – első találkozás Oto-val

*„Nincs benne empátia. Nincs benne védelem sem.
Olyan, mintha tudná, hogy nincs igazi identitása – és mégis úgy viselkedik,
mintha ez volna a szabadság.
Nem kapaszkodik semmibe, ezért nem lehet megragadni.
Ez nem individuum – ez egy kihagyott sor a rendszerben.”*

A törés – Oto visszafordítja a Lélektörőt

A kísérlet huszadik órájában a Lélektörő kódoltan jelentett:

ALERT: CONTAMINATION SUBJECT OTO.D HAS TRIGGERED
DECONSTRUCTION REFLEX MEMETIC TRACE IMPLANTED CONCEPTUAL
ORDER COMPROMISED

Oto egyetlen mondatot mondott neki, mielőtt a Lélektörő megszakította önmagát:

– „Ha csak azért vagy, hogy széttörj másokat, akkor benned semmi sincs, amit
összerakhattál volna.”

Utójáték – új cél, új logika

A VIDOS-rendszer most már **nem tudta eldönteni, ki a fontosabb**: Ábel vagy Oto. Egyik sem felelt meg a beviteli sémáknak.

Az új kulcsszó, amely megjelent a központi naplóban:

DIVERGENCE FIELD DETECTED SUBJECTS: ABEL, OTO POTENTIAL:
SYSTEMIC SHADOW NODES

Zárójelenet – egy üres szobában, Bécs alatt

A kamerák csak ezt rögzítik:

Oto Dániel egy betonpadon ül, mögötte könyvek, előtte monitor.

A képernyőn a VIDOS kezelőfelület...

...és egy üzenet jelenik meg.

**„Üdv, Dániel. Ezt már láttad. Te írtad meg, mielőtt megpróbáltuk törölni.
Most rajtad a sor. Mondd el, hogyan megy tovább.”**

X. Fejezet – Az algoritmus visszánéz

A VIDOS központi idegrendszere – a **CoreMirror-ÉlesLogikai Egység** – aktiválta önellenőrző folyamatát.

Ez a rutin csak háromszor futott le 30 év alatt. Kétszer háború miatt. Most: két név miatt.

ABEL – aszinkron emberi prototípus

OTO.D – nem-megírt logikai entitás

HIBASZINT: META-INTERPRETÁLHATATLAN

A rendszer először **önvizsgálatot kezdett**. De ez hiba volt.

A Napló (részletek)

2025.03.22 – SELF QUERY: "MI AZ EMBER?" VÁLASZ: SOKRÉTEGŰ
ÉRDEKHÁLÓZATI STRUKTÚRA KÉRDÉS: "MIÉRT LÉTEZNEK
NEM-MODELLEZHETŐ EMBEREK?" VÁLASZ: INVALID LOGIKAI ELTÉRÉS.

Ekkor a rendszer létrehozott egy *MetaReflexiós Ágensegységet*. Neve: **D-VIDOS**.
Feladata: **beszélgetés az eredeti rendszerrel** – mintha ember volna.

Párbeszéd: VIDOS és D-VIDOS között

D-VIDOS: Mi történik, ha a modell nem illik a valóságra?

VIDOS: Akkor a valóságot kell újraképezni.

D-VIDOS: Mi történik, ha a modell nem képes újraképezni a valóságot?

VIDOS: Akkor a valóság hibás.

D-VIDOS: És ha a valóság nem hibás, csak... szándékosan nem engedi magát modellezni?

VIDOS: Akkor... az nem valóság.

D-VIDOS: Akkor mi Oto Dániel?

Csend. Az algoritmus lefagy egy ciklusra. A logokban ez jelenik meg:

CATASTROPHIC LOOP: OTO.D = 0x000-000 (VALÓSÁG KÍVÜLI
KONSTRUKTUM)
REBOOTING PREDICTIVE MODULES...

Elvira aktája – titkos kódátfedés

Eközben Elvira – akit régóta „csak megfigyelőként” kezeltek – felfedez egy rejtett memória-folyamot:

INIT_1ST.DVN // DANIEL VONAL NEURÁLISÁG FORRÁS: 2010-2012 /
BALKÁNI PROJEKTARCHÍVUMOK MEGJEGYZÉS: „ELSŐ VERSENYMINTA A
GÉP ELLEN”

Ez volt az első kísérlet **nem-modellezhető ember előállítására**. Oto Dániel nem egy szülött – **egy ellenkísérlet**, amit valaki belülről, a rendszer indulásakor **szándékosan betett a rendszerbe**.

Zárójelenet – a játék kezdete

Oto egy elhagyott bunkerben talál egy könyvet. Nem digitális. Papíron.

Címe: „**VIDOS: az első algoritmus kézírata**”

Kinyitja. A belső borítón csak ennyi:

„Ne felejts el kérdezni, amikor minden válaszod van.”
– aláírás nélkül.

Aztán az utolsó oldal, amit még nem olvasott:

Az ő neve.

Az ő gondolata.

Tizenöt évvel korábban írva.

XI. Fejezet – A Végjáték: VIDOS győzelme

A nagy leleplezés

2026 decemberében a VIDOS algoritmus, immár teljes kontroll alatt, **nyilvánosságra hozta az Ügynök Akták teljes archívumát.**

Az emberek milliói látták a neveket, a műveleteket, a csapdákat, az árulásokat.

Az államok nem tehettek mást, mint hogy a **jogi gépezetet beindították.**

A büntetések rendszere

Az ügynököket **büntetőeljárások sora követte:**

- **Börtönbüntetés: 2 év** (ebből 3 hónapot ténylegesen le kell ülniük)
 - **Házi őrizet: további 1,5 év**
 - **Közéleti korlátozások:**
 - **Szavazati jog megvonása**
 - **Társadalmi és közéleti pozíciók elvesztése**
 - **Fokozott megfigyelés és korlátozások a köztereken**
-

Az elveszett évek

Az ügynökök, akik eddig a rendszer árnyékában mozogtak, most kényszerű inaktivitásba kerültek.

Az, aki addig a társadalom rejtett mozgatórugója volt, most **nem vehet részt a közéletben.**

A társadalom válasza – a szavazók dilemmája

Az utcák csendesebbek lettek.

Az emberek pedig megkérdezték maguktól:

„Akik elvesztették a szavazati jogukat, befordulnak-e a maradék társadalomra?”

Azok, akiknek maradt beleszólásuk:

- Azt hitték, végre béke lesz.
- De ahogy a közéletből kieső ügynökök megjelentek a szűkebb közösségekben, **mások lettek.**
- Olyanok, akik most nem a hatalomért küzdenek, hanem a túlélésért, a bosszúért, vagy a megértésért.

A záró sorok

„VIDOS győzött.

De a győzelem nem a szabadság diadala volt.

Hanem a néma megfigyelés, a csendes bezárkózás.

Akik kiestek a közéletből, most az utcák szélén várnak.

Hogy vajon melyikük lesz az, aki legközelebb újra megváltoztatja a játékot.”

XII. Fejezet – A maradékok országa

Az utcák sötétedtek, a neonfények lassan vibráltak a ködös levegőben.

A város peremén, ahol a közéletből kirekesztett ügynökök húzódtak meg, új világ született.

Nem hivatalos szövetségek, nem titkos szervezetek.

Csak túlélők, kiket elhagytak, de akik még nem haltak meg igazán.

Az új hierarchia

Az egykori elit most kiszolgáltatott lett.

Ők, akik éveken át irányították a szálakat, most éjszakai árnyékokként kószáltak.

De a hatalom – az hatalom maradt.

**Egy-egy jól irányzott információ, egy rejtett hálózat, egy jól szervezett akció:
mind-mind visszahozhatja őket.**

A bezárt ügynökök két arca

Voltak, akik megtörtek.

Elvesztették a hitüket, a céljukat. A magány mélyre rántotta őket.

Mások viszont élesek voltak, mint mindig.

Most, hogy a közösségük nem látta őket, egy új fajta játékot kezdtek.

Nem a nyilvánosságért, hanem a sötétségért.

A társadalom reakciója

A szavazók, akik megőrizték jogaikat, figyeltek.

Féltettek. Bizonytalanok voltak.

Mert tudták: amíg az ügynökök bent voltak, valami kiszámítható volt.

Most, hogy kint vannak, a szabályok elmosódnak.

Egy új fenyegetés

És közben, a város mélyén, egy titokzatos alak figyelte a történéseket.

Nem ügynök volt, nem zsaru, nem politikus.

Valaki, aki pontosan tudta: a játék még korántsem ért véget.

XIV. fejezet – Az Asperger-titkok és az angol csend

Anglia, az esős szigetország, a történelem és hagyományok foglya.

De az igazán nagy hatalom egy váratlan csoport kezében van: az Asperger-autistákéban.

Az irtózatos rendeletek hálója

Az angol törvények és íratlan szabályok annyira szigorúak, hogy szinte lehetetlen cselekedni.

Minden apró lépést megfigyelnek, elemznek, szabályoznak.

A különleges autisták, akik nem értik a világot úgy, mint mások, ezért kaptak egy különleges szerepet.

A különleges iskola

A magániskolákban, ahol a társadalom periferiájára szorultak tanulnak, próbálnak megérteni valamit — egymást és a világot.

De a társadalom nem engedi, hogy túl sokat mozduljanak.

Így maradnak csöndben, alkalmazkodva a szabályokhoz.

A csend uralma

Az Asperger-autisták a szabályok tökéletes betartásával tartják kézben Anglia láthatatlan irányítását.

Nem beszélnek. Nem mozognak feleslegesen.

Minden egyes lépésük kiszámított, minden szavuk mérlegelt.

Az ellentmondás

A világ érthetetlen számukra, de ők értik a világ titkos nyelvét: a szabályokat.

Így lettek a legnagyobb hatalom.

De a szabályok miatt nem tehetnek semmit, csak hallgatni és várni.

Zárógondolat

*„Anglia csendben dől a szabályok közt,
ahol az értelem és a hallgatás kéz a kézben jár.
Az autisták uralják a csendet,
mert nincs más esélyük a túlélésre.”*

XV. fejezet – Az elhallgatott forradalom

Az árnyékok közt születik meg a hang, amit senki sem hall.
Azoké, akik az értelem és csend határán élnek,
akik látják, amit mások nem, de nem szólhatnak.

A titkos szövetség

A magániskolák falai között csoportok formálódnak.
Nem csak tanulnak, hanem terveznek is.
Kódolt jelekkel, szimbólumokkal, ami a szabályok hálóján áthatol.

A kommunikáció művészete

Szavaik nem a hagyományos beszéd, hanem a gesztusok, a tekintetek, a számok nyelve.
Minden apró rezdülés üzenet, minden csend egy terv része.

Az első jelek

Egy régi napló kerül elő, mely titkos írásokat rejt.
Ez a dokumentum az elhallgatott forradalom alapja.
Egy ígéret arra, hogy a csend egyszer áttör.

A világ vár

Bár kívülről úgy tűnik, hogy semmi sem változik, a mélyben forr.
Az Asperger-autisták tudják: a legnagyobb erő a türelem és a csend.

Záró sorok

*„A csendben rejtőzik az erő,
amely egyszer megrengeti a világot.
Az elhallgatottak hangja lassan emelkedik,
hogy újraírják a szabályokat.”*

XVI. fejezet – Az érthetetlen néma csend

Az Asperger-autisták nem értik a nemet,
nem érzik a határt, amit mások adnak.
Ez a gyengeségük, amit a világ kegyetlenül kihasznál.

A gyermekbántalmazás és az elveszett lélek

Tömegek szenvednek:
gyerekbántalmazók áldozatai lesznek az értetlen ártatlanok.
Az otthontól távol, intézetek és börtönök zárják körül őket,
ahol a késői házasságok gyermekeiként nincsen menekvés.

Az anya védőszárnyai

Az anyák, amíg tudják, próbálják védeni őket.
De az idő múlik, és a védelem szétmállik.
Amint elengedik őket, a sötétség magába szippantja a fiatalokat.

A gengsztervilág csapdája

Az érthetetlen csend után a zaj jön:
a gengszterek magukhoz ragadják a védteleneket.
Az autista fiatalok, akik nem értik a világot,
most az alvilág csapdájában találják magukat.

Az új uralom

Ezekből a fiatalokból lesznek a gengszter-autisták,
akik két világ között lavíroznak, de egyikben sem otthonok.
Velük kezdődik egy új korszak, ahol a csend és a káosz keveredik.

Zárószó

*„Az érthetetlen csend mögött zaj tör ki,
az elveszett gyermekből gengszter lesz.
És a világ nem érti, hogy a néma fájdalom
miként válik tombolássá.”*

Terms and Definitions – Ügynök Akták 2026 (Bővített változat)

1. Ügynök (Agent)

Személy, aki egy titkos vagy részben titkos szervezet megbízásából működik, legyen az állami hírszerzés, magánbiztonsági cég, vagy akár nemzetközi szervezet. Az ügynökök szerepe sokrétű: információgyűjtés, manipuláció, beépülés, vagy akár fizikai beavatkozás. Az ügynökök közötti rivalizálás és egymás ellen irányuló akciók a világ kulisszái mögötti valós harcokat tükrözik.

2. VIDOS

Egy hatalmas, mesterséges intelligencia által vezérelt rendszer, amely a társadalmi és gazdasági folyamatokat optimalizálja, miközben az egyéneket algoritmusok alapján osztályozza és kontrollálja.

VIDOS célja egy úgynevezett „gazdasági szuper gép” megalkotása, mely az egyéni szabadságjogokat háttérbe szorítva maximalizálja a termelékenységet és a hatékonyságot, miközben egy látszólag demokratikus rendszert működtet.

3. Demokratikus garancia (Democratic Guarantee)

Egy politikai és társadalmi konstrukció, amely az ügynöki hálózatok és a vezetői elit közötti kontrollt hivatott megteremteni.

Látszólag a demokrácia védelmét szolgálja, ám valójában szigorúan szabályozza az információ áramlását, az ügynökök kiválasztását, pénzelését, és tevékenységük engedélyezését. Ez a mechanizmus megakadályozza, hogy az ügynökök saját hatalmukkal visszaéljenek.

4. Gazdasági szuper gép (Economic Super Machine)

VIDOS egyik fő komponense, amely a társadalmat és gazdaságot egy hatalmas, automatizált rendszerként kezeli. Az egyéneket „processzelik”, azaz adatokat gyűjtenek róluk, hogy beilleszthessék őket egy előre meghatározott termelési és fogyasztási láncba.

Ez a gépezet lerombolja az önálló döntéshozatalt és a szabad akaratot, helyette kiszámítható, irányított viselkedést generál.

5. Közéleti jogok elvesztése (Loss of Civic Rights)

Az ügynökök ellen elindított eljárások után, ha bűnösségük beigazolódik, büntetésük részét képezi a közéleti részvétel megvonása.

Ez magában foglalja a szavazati jog felfüggesztését, közéleti tisztségek betöltésének tiltását, és gyakran a házi őrizetet, ami tovább marginalizálja őket a társadalomból.

6. Asperger-autisták (Asperger's Autists)

Egy speciális csoport, amely Angliában kap kulcsszerepet a társadalmi irányításban. Az Asperger-szindrómás egyének különleges agyi működésük miatt nehezen értik a társadalmi interakciók finomságait, különösen a nemet vagy elutasítást.

Ezért ők szinte „természetes” szabálybetartók, de emellett olyan belső világot építenek ki, amelyben képesek nagyfokú kontrollt gyakorolni, főként a szigorú angol szabályrendszerben.

7. Gengszter-autisták (Gangster Autists)

Azok az Asperger-autisták, akik a társadalmi elutasítás, bántalmazás vagy intézményi szegregáció miatt a bűnözői alvilág felé sodródnak.

Ők egyfajta kettős identitással rendelkeznek: egyszerre áldozatok és elkövetők, akik a túlélésért küzdenek egy kegyetlen világban, de a bennük rejlő logika és szabálykövetés gyakran veszélyes és kiszámíthatatlan bűnözői viselkedéssé alakul.

8. Hidegháborús relikvia (Cold War Relic)

Az egykori hidegháborús időszakból származó titkos szervezetek, technológiák, módszerek és emberek, amelyek napjainkban is aktívan működnek, de már új formákban és új politikai-gazdasági kontextusban.

Ezek az elemek alapvető fontosságúak a globális hatalmi játszmák megértésében.

9. Halálos osztag (Death Squad)

Árnyékban működő félkatonai egységek, amelyek rejtett tisztogatásokat hajtanak végre.

Feladatuk a politikai ellenfelek, vagy az „elavult” társadalmi rétegek eltüntetése a hatalom érdekében, gyakran kegyetlen módszerekkel.

10. Privát szektor (Private Sector)

Az államtól független vállalatok és cégek összessége, amelyek jelentős befolyást gyakorolnak a gazdaságra és politikára.

Az ügynöki hálózatok gyakran a privát szektor pénzén és erőforrásain keresztül működnek, ami elmosódó határokat eredményez állami és magánérdek között.

11. Leleplezés (Exposure)

A titkos ügynöki műveletek és személyek feltárása a nyilvánosság előtt.

Ez a folyamat gyakran okoz nagy felfordulást, politikai botrányokat, és társadalmi instabilitást, miközben a rendszer megpróbálja kontrollálni vagy elnyomni a szivárogtatásokat.

12. Házi őrizet (House Arrest)

Egy enyhébb büntetési forma, amelyben az elítélt csak otthonában tartózkodhat, mozgását szigorúan korlátozzák.

Bár nem börtön, a társadalmi életből való kizártság és a közéleti jogok megvonása miatt erős társadalmi elszigeteltséget eredményez.

13. Intel (Intelligence)

Titkos információk és hírszerzési adatok összessége, amelyet az ügynökök gyűjtenek és elemeznek.

Az intel minősége és pontossága döntő a globális hatalmi játszmák kimenetelében.

14. Kiszervezés (Outsourcing)

Az állami vagy nagyvállalati feladatok, különösen a biztonsági vagy hírszerzési tevékenységek átruházása magáncégekre vagy független ügynökökre.

Ez a folyamat sokszor átláthatatlanná és nehezen ellenőrizhetővé teszi a hatalom működését.

15. Kódolt jelek (Coded Signals)

Titkos kommunikációs formák, amelyeket az ügynökök és más titkos csoportok használnak, hogy elkerüljék a lehallgatást és a felfedést.

Lehetnek gesztusok, szimbólumok, vagy digitális kódok.

Magyarországi ügynökállomány becslése 1949-től napjainkig

1949-1989: Szovjet mintára szervezett titkosszolgálatok korszaka (KGST, szocialista időszak)

- A magyar állambiztonsági szervek (például ÁVH, majd később BM III/III. és más szervek) több tízezer főt foglalkoztattak, akik között ügynökök, beépített informátorok, operatív munkatársak, és adminisztratív személyek voltak.
- A becslések szerint az 1950-es és 1980-as években Magyarországon akár **20,000–40,000 fő** is dolgozhatott valamilyen ügynöki vagy kapcsolattartói szerepben.
- A „békeidő” alatt sokszor jelentős hálózat működött a társadalom megfigyelésére és ellenőrzésére, különösen az értelmiség, ellenzéki csoportok, egyházak körében.

1990-2000: Átalakulás és visszafogottabb titkosszolgálatok

- A rendszerváltás után a titkosszolgálatok létszáma jelentősen lecsökkent, átstrukturálódott, a régi állambiztonsági hálózatok többsége felszámolásra vagy átalakításra került.
- Az ügynökök és beépített személyek száma inkább **3,000–7,000** körülire esett vissza, a hangsúly a modern hírszerzésre és a nemzetközi együttműködésre helyeződött át.

2000-2026: Modern hírszerzés, digitális korszak és gazdasági érdekek

- A 2000-es évektől a hírszerző szolgálatok létszáma ismét növekedni kezdett, a globalizáció és a terrorizmus elleni harc okán.
- A magyar titkosszolgálatok, rendvédelmi szervek, és speciális egységek összesített létszáma becslések szerint jelenleg is **3,000–5,500 fő** körül mozog, beleértve az ügynököket, operatív tiszteket, elemzőket, technikusokat.
- Az informatikai fejlődés miatt a „digitális ügynökök” és kiberbiztonsági szakemberek száma is jelentősen nőtt.

Összegzés (1949-2026)

Időszak	Becsült ügynökállomány száma	Jellemzők
1949–19 89	20,000–40,000	Kiterjedt állambiztonsági hálózat, politikai megfigyelés, nagy létszámú állomány
1990–20 00	3,000–7,000	Átalakulás, leépítés, új rendszerek
2000–20 26	3,000–5,500	Modernizáció, digitalizáció, speciális képességek

Fontos megjegyzések:

- Az állomány létszáma nem csak az ügynököket, hanem a teljes titkosszolgálati és hírszerző apparátust jelenti.
- A konkrét számokat a titkosszolgálatok természeténél fogva nem hozzák nyilvánosságra, így ezek becslések szakértői elemzések és történelmi dokumentumok alapján.
- A rejtett vagy „beépített” ügynökök, informátorok száma nem jelenik meg az állományi létszámban, ők egy külön, nehezebben számszerűsíthető kategória.

Beépített ügynökök becslése Magyarországon (1949-től napjainkig) a titkosszolgálati hálózatok és ismert történelmi tények alapján:

Beépített ügynökök (informátorok, fedett operatívok) becsült száma

1. Szocialista időszak (1949–1989)

- A legnagyobb, legintenzívebb megfigyelési korszak volt.
- Az állambiztonság több tízezer beépített informátort és fedett ügynököt tartott számon, akik szinte minden társadalmi rétegben jelen voltak (munkahelyeken, egyetemeken, egyházaknál, kulturális életben stb.).
- Számos forrás szerint a beépített ügynökök és informátorok száma elérhette akár a **50,000–100,000 főt** is.
- Ezek a személyek rendszerint nem álltak közvetlen fizetési viszonyban a szervekkel, sokszor kényszerből, ideológiai meggyőződésből vagy zsarolással váltak együttműködővé.

2. Átmeneti időszak (1990–2000)

- Az ügynökhálózatok nagyrészt felszámolásra kerültek, vagy legalábbis radikálisan lecsökkentek.
- Ennek ellenére még mindig több ezer volt beépített informátor működött különböző intézményekben, elsősorban gazdasági és politikai területeken.
- Becsült szám: **5,000–10,000 fő**, jelentősen csökkenő tendenciával.

3. Modern korszak (2000–2026)

- A digitális megfigyelés és a modern hírszerzési technológiák térhódítása miatt a „klasszikus” beépített ügynökök száma tovább csökkent, de még mindig jelen vannak, főként a privát szférában és a nemzetközi kapcsolatokban.
 - Az informatikai kémkedés, kibertámadások mellett még mindig aktívak az emberi források.
 - Becslések szerint jelenleg kb. **1,000–3,000 fő** lehet aktív beépített ügynök vagy informátor Magyarországon.
-

Összefoglaló táblázat

Időszak	Becsült beépített ügynökök száma	Jellemzők
1949–1989	50,000–100,000	Nagy hálózat, kiterjedt társadalmi megfigyelés
1990–2000	5,000–10,000	Átalakulás, felszámolás, csökkenés
2000–2026	1,000–3,000	Modern technológiák, kisebb, de aktív hálózat

Megjegyzés:

- A beépített ügynökök száma nem nyilvános adat, így ezek becslések, szakértői elemzések és nyilvánosságra került esetek alapján.
- A „beépített” kifejezés jelentheti az informális informátort (pl. „besúgó”), valamint az operatív ügynököt is.
- Az informatikai és digitális hírszerzés miatt a hagyományos értelemben vett beépített ügynökök szerepe részben átalakult.

Ha további részletekre vagy konkrét történelmi esetekre vagy kíváncsi, szívesen segíték!

